

२ तासात इंग्लिश बोलायला सुरुवात करा
आणि मातृभाषेप्रमाणे इंग्लिश शिका.
होमवर्क/गृहपाठ नाही.
रु. ५०० प्रति महिना
३ महिन्यांचा कोर्स
वेळ : संध्याकाळी ६ ते ८
डॉ. गायकवाड इन्स्टिट्यूट
२०३, आकांक्षा, प्लाझासमोर,
'सिलेक्शन' बरती, दादर (वेस्ट) स्टेशनजवळ
फोन : 24370154 / 24326077

मुंबई, रविवार २७ सप्टेंबर २०१५ ३

दिवाळी नवा काळ

भारत सरकार पुरस्कृत संस्थेतर्फे
१०/१२ पास/नापास मुला-मुलींसाठी
रु. १३,००० मध्ये
डिप्लोमापर्यंतचे शिक्षण
होय केअर (सॅलिंग होय सर्व काय करतो), डी एच एन टी, ऑटोमोबिल,
इंटरिअर, इ.सी.सी., एच.ए.ई.टी., ओ.टी. अँडिअर
शिकतानाच रु. ५०,००० ते
५५,०००/- कमवा.
१००% नोकरीची लेखी हमी
डॉ. गायकवाड इन्स्टिट्यूट (स्थापना १९९५)
२०३, आकांक्षा, प्लाझासमोर, 'सिलेक्शन' बरती,
दादर (वेस्ट) स्टेशनजवळ, फोन : 24370154 / 24326077
Website : www.drgaikwadinstitute.com

केंद्रीय ओबीसीचे विभाजन शिफारस मंजूर करा महाराष्ट्रातील धनगरांचा प्रश्न सुटेल

आज भारताच्या लोकसंख्येची अध्यापिका जास्त (५९%) समाजाचा ओ.बी.सी. प्रवर्गात समावेश होतो. सध्यास्थितीत केंद्रिय व राज्यस्तरीय ओबीसी मुंबिचे आरक्षणाच्या बाबतीत विभाजन केवळ आवश्यकच नाही तर अत्यावश्यक झाले आहे. भारताच्या घटनेमध्ये सामाजिक न्याय देण्यासाठी ज्या विशेष तरतुदी केल्या आहेत. त्यांचे परिक्षण केल्यास असे लक्षात येईल की, ओ.बी.सी. यादीच्या विभाजनाची गरज आज जास्तच आहे. येथे आपण ब्रह्मणांसमरुद्धा उच्च जातीचा किंवा अनुसूचित जाती-जमातीचा विचार करीत नाही, तर मंडल आयोगाकडून जाहीर झालेल्या इतर मागासवर्गीय व प्राप्त झालेल्या २७% आरक्षणाचे विभाजन झाले पाहिजे याचा विचार करतो. भारतीय राज्य घटनेचे मुलतत्त्व सर्व भारतीयांना सामाजिक, आर्थिक व राजकीय न्याय मिळवून देणे हे आहे.

हरिभाऊ राठोड
माजी खासदार व महाराष्ट्र
राज्य विधानपरिषदेचे सदस्य
मो. ९९२०७९६९९९

तीन गटांची नवी शिफारस
मागासवर्गीय आरक्षणत तीन गटात उपवर्गीकरण करा असा अहवाल राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोगाने २ मार्च २०१५ रोजी पंतप्रधान नरेंद्र मोदींना पाठविला आहे.

घटनेच्या प्रस्ताविकेमध्ये स्वातंत्र्य, समता व बंधुत्व याचा समावेश आहे. घटनेच्या १४व्या कलमानुसार सरकार कोणत्याही व्यक्तीला कायद्यापुढे समानता नाकारणार नाही किंवा कायद्याचे समान संरक्षण नाकारणार नाही, म्हणजेच कायद्यापुढे सर्व समान आहेत. तसेच सर्वांना कायद्याचे समान संरक्षण लाभेल. याचा अर्थ असा की, असमान व्यक्तींना समान तऱ्हेने वागवता येणार नाही. असमान वर्गाची/व्यक्तीची प्रगती व विकास व्हावा यासाठी उपाय योजले पाहिजेत. म्हणजेच सामाजिक व शैक्षणिक दृष्ट्या दबले गेले आहेत, या मागास राहिलेल्या वर्गांना प्रगत वर्गाबरोबर आणले पाहिजे. घटनेच्या १६ (४) व १५ (४) या कलमानुसार सामाजिक व आर्थिक दृष्ट्या मागासलेल्या वर्गांच्या प्रगतीसाठी सरकारी नोकऱ्यांमध्ये त्यांच्यासाठी आरक्षण करणे, तसेच शैक्षणिक

प्रवेशासाठी आरक्षण करणे यासाठी सरकारला खास अधिकार दिलेले आहेत. भारत सरकारने घटनेच्या कलम ३४०च्या अंतर्गत १९५५मध्ये काका कालेलकर आयोगाची स्थापना केली. या आयोगाने ज्या जातीचे लोक ओ.बी.सी. पेशाही वाईट व हलाखीचे जीवन जगत होते व त्यांची विमुक्त व भटक्या जातीमध्ये गणना केली होती, त्याचा समावेश ओ.बी.सी.मध्ये करण्याची शिफारस केली. भारत सरकारने या आयोगाचा अहवाल फेटाळला. ब्रिटीश सरकारने १८७१ साली मुन्नेगार जातीसाठी क्रिमीनल ट्रॉईम्स अँक्ट हा कायदा केला होता. स्वातंत्र्यानंतर हा काळा कायदा रद्द करण्याची मागणी होऊ लागली, त्याच्या चौकशीसाठी १९४९ मध्ये भारत सरकारने अयंगर समितीची स्थापना केली होती. या समितीचा अहवाल प्राप्त झाल्यानंतर ज्यावेळी हा मुन्नेगार जाती कायदा रद्द करण्यासाठी

विधेयक संसदेत मादर केले गेले (१९५२), त्यावेळी विहारच्या एका माननीय संसद सदस्य श्री. श्रीपाल सिंग यांनी असे निवेदन केले की, (२८ फेब्रुवारी १९५२) केवळ हा कायदा रद्द करणे पुरेसे होणार नाही, तर जोपर्यंत आपण या समाजाला अनुसूचित जाती जमातीप्रमाणे वेगळ्या तऱ्हेने नोकऱ्यांमध्ये आरक्षण, शिक्षणात मुंबिधा व त्यासाठी अंदाज पत्रकात तरतूद करीत नाही, तोपर्यंत या समाजाला आपण सामाजिक न्याय देऊ शकणार नाही.

एल.आर.नाईक यांचे मत
भारतीय राज्यघटनेच्या अंमलबजावणीनंतर अनेक राज्यांनी सरकारी नोकऱ्या व शैक्षणिक संस्थांमध्ये प्रवेश, यासाठी मागासवर्गीयांना आरक्षण देण्यास मुक्यात केली. महाराष्ट्र सरकारने १९६१मध्ये ओ.बी.सी.चे विभाजन करून भटक्या विमुक्ताना वेगळे आरक्षण दिले. केंद्र सरकारच्या

नियंत्रणाखालील शैक्षणिक संस्थांमध्ये असे आरक्षण नव्हते यामुळे भारत सरकारने परत घटनेच्या कलम ३४० अन्वये मंडल आयोग स्थापना केली (१९७८) व या आयोगाने सामाजिक व शैक्षणिकरित्या मागासलेल्या समाजासाठी सरकारी सेवा व शैक्षणिक संस्थांमध्ये २७% आरक्षणाची शिफारस केली. (१९८०) त्याचबरोबर या वर्गांना शैक्षणिक सवलती, आर्थिक मदत, मुलभूत बदल व्हावेत यासाठी शिफारस केली. ही शिफारस करताना मंडल आयोगाने घटनेच्या कलम १५(४) व १६ (४) अंतर्गत घालून दिलेल्या सामाजिक व शैक्षणिक आरक्षणाबाबतच्या कमान मर्यादा व ओबीसीचे उप-वर्गीकरण याबाबत सर्वोच्च न्यायालयात घोषित केलेल्या त्या वेळचा कायदा ध्यनत घेतला होता. त्या आयोगाचे एक सदस्य श्री.एल.आर. नाईक यांनी या अहवालाच्या काही भागाबाबत मतभेद

नोंदवला (डिसेंट नोट). त्याचे मत असे होते की, २७% आरक्षण सरसकट न देता राज्यांच्या या मागासवर्गीयांच्या यादीचे विभाजन करावे, एक मागासवर्गीय व दुसरे दबले गेलेले मागासवर्गीय, दबले गेलेले मागासवर्गीय म्हणजे प्रगत मागासवर्गीयांच्या तुलनेत अत्यंत मागासलेले वर्ग, परंतु आयोगाच्या सदस्यांपैकी बहुतेकांनी श्री.नाईक यांचे मत मान्य केले नाही.

मंडल आयोगाचे सन्माननीय सदस्य श्री.एल.आर. नाईक यांच्या मताकडे फारसे कुणाचेही लक्ष गेले नाही. या अहवालातून श्री.नाईक यांनी ओ.बी.सी.मधील पुढारलेल्या जाती ओ.बी.सी.मधीलच मागे फडलेल्या जातींना पुढे वेळ देत नाहीत. त्यामुळे भविष्यात हे अत्यंत मागासलेल्या व अत्यंत टोकाच्या मागासलेल्या जाती संघटीत होतील व आपले नेतृत्व आपणच निर्माण

केंद्रीय ओबीसीचे विभाजन शिफारस मंजूर करा

महाराष्ट्रातील धनगरांचा प्रश्न सुटेल

पान ३ वरून

करतील. परंतु जर असे झाले नाही, तर ओ.बी.सी.मधील अत्यंत मागासलेला वर्ग व विमुक्त भटक्या जाती व दबलेले मागासवर्ग केंद्रिय आरक्षणाचा लाभ उठवू शकणार नाहीत. महाराष्ट्रामध्ये टाटा इन्स्टिट्यूट ऑफ मोशल सायन्स यांच्या तसेच योजना आयोगाच्या शिफारसीनुसार १९६१ मध्ये ओबीसीना विभागून आरक्षण दिले आहे. याचा विमुक्त व भटक्या जातींनी थोडाफार महाराष्ट्रात फायदा घेतला आहे व आजही घेत आहेत.

घटनेचा अडथळा येणार नाही

मंडल आयोगाच्या शिफारसीनुसार २७% आरक्षण देण्याबाबत सर्वोच्च न्यायालयाने इंद्रा शहाणी विरुद्ध भारत सरकार या खटल्यामध्ये असे म्हटले आहे की, घटनेच्या कलम १६(४) या तरतुदीसाठी मागासवर्गीयांचे मागासवर्गीय व अधिक मागासवर्गीय असे वर्गीकरण करण्यात घटनेचा कोणताही अडथळा नाही, असे वर्गीकरण हे सामाजिकदृष्ट्या किती मागासलेपण आहे त्यावर अवलंबून असावे. विविध मागासवर्गीय यामध्ये समान वाटप होणे हे आवश्यक आहे की, ज्यायोगे एकत्रीकरण होऊन एक वा दोन वर्ग आरक्षणाचा सर्व वाटा स्वतःच घेऊन जाणार नाहीत.

सदर खटल्याच्या निकालाच्या ८०२ या परिच्छेदामध्ये माननीय न्यायाधीशांनी असे मत व्यक्त केले की, मागासवर्गीयांचे, मागासवर्गीय व अधिक मागासवर्गीय असे वर्गीकरण करण्यात घटनेचा किंवा कायद्याचा कोणताही अडथळा नाही. असे वर्गीकरण केलेच पाहिजे असा आग्रह ते धरत नाहीत. मात्र प्रश्नाचे उत्तर देताना ते इतकेच म्हणतात की, असे वर्गीकरण केल्यास ते वैध होईल. माननीय न्यायाधीशांनी दोन व्यावसायिक गटांचे उदाहरण दिले आहे. सोनार व बडार (पारंपरिकरित्या दगड फोडणार) जर या दोघांनाही एकाच वर्गात घातले तर सोनारच सर्व सवलती लाटतील व बडारांना काहीच राहणार नाही त्यामुळे शक्य असल्यास राज्य सरकारने इतर मागासवर्गीयांमध्ये मुद्दा वर्गीकरण करावे की ज्यामुळे मागासवर्गीयांतील अधिक मागासवर्गीयांनाही त्यांना देय असलेले लाभ मिळतील.

असे करा आरक्षणाचे विभाजन

केंद्र सरकारच्या सामाजिक न्याय विभागाने दिनांक २५.०४.२००५ रोजी दिल्ली येथे झालेल्या राष्ट्रीय परिपदेमध्ये केंद्र

शासनाच्या मागासवर्गीयांच्या यादीचे मागासवर्गीय व सर्वात जास्त मागासवर्गीय असे वर्गीकरण करावे असा ठराव पारित केला. आम्ही वारंवार मागणी करीत होतो त्याचप्रमाणे तत्कालिन पंतप्रधान डॉ. मनमोहन सिंग यांच्याबरोबर बैठकीत झालेल्या निर्णयानुसार इतर मागासवर्गीयांचे त्याच वर्गात उप-वर्गीकरण करण्याच्या प्रस्तावाबाबत राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोगास अभ्यास करून अहवाल व शिफारसी करण्यास सांगण्यात आले. अहवाल व शिफारसी घटनेच्या ३४० कलमानुसार तसेच राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोग कायदा १९९३ नुसार सरकारला स्वीकारणे बंधनकारक आहे. राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोगांनी शिफारसीमोबत एक चांगला अहवाल तयार करून पंतप्रधान नरेंद्र मोदींना पाठविला आहे. (२ मार्च २०१५) मागासवर्गीय आरक्षणाचे विभाजन करून खालीलप्रमाणे तीन गटात उपवर्गीकरण करणे प्रस्तावित आहे. हे काम जर मोदी सरकारनी केले तर धनगरांसारख्या शेकडो जातींना व विशेषतः देशभरातील ६६६ भटक्या विमुक्त जातींना सामाजिक न्याय मिळणार आहे. महाराष्ट्रातील केवळ धनगर नाही, तर राजस्थानातील गुजर/बंजारा सारख्या जातीचा आरक्षणाचा जटील प्रश्न सुटणार आहे. आता बघायचे की, ज्यांना मागासवर्गीयाचा चेहरा भाजपानी देण्याचा प्रयत्न केला ते मोदी दुर्लक्षित/पीडित मागासवर्गीयांना न्याय देतात की त्यांच्यावर अन्याय करतात? राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोगांनी पुढीलप्रमाणे विभाजन सुचविले आहे.

१. आत्यंतिक (टोकाचे) मागासवर्गीय (अ वर्ग/गट):- या वर्गात समावेश करण्यासाठी इतर मागासवर्गीयांपैकी कोणत्या जाती/उपजाती/जमाती सामाजिक तसेच शैक्षणिक व आर्थिकदृष्ट्या अत्यंतिक/टोकाचा मागासलेला आहे. हे शोधून काढले जाईल. त्यामध्ये खालील जाती/जमाती उप-जातींचा समावेश असेल. मूलवामी जाती, विमुक्त भटक्या व अर्ध-भटक्या जाती इत्यादी याचे पारंपरिक व्यवसाय पुढीलप्रमाणे होते/आहेत- भीक मागणे (भिकारी), डुकर पाळणे, साप खेळवणे (गारुडी), पक्षी पकडणे (पारधी)- धार्मिक भिक्षु/साधू, ढोल बडवणारे, बांबूचे काम करणारे, शिकारी, खजुराच्या पानांपासून घट्ट्या तयार करणारे मजूर, टोपल्या करणारे शेतमजूर, नावाडी इत्यादींचा समावेश यामध्ये होतो.

२. अधिक मागासलेले वर्ग (ब वर्ग)

ज्या वर्गाचा गटांचा पारंपरिक व्यवसाय वखमाग व वखे रंगवण्याच्या यंत्रासाठी ब्रश करणे, रंगकाम करणे, बाहुल्या करणे, विणकाम करणे (विणकार), ताड गाळणे, कापूस पिंजणे (पिंजारा), तेल गाळणे (तेली), कुंभार मेंढ्या पाळणे (मेंढपाळ), (धनगर) मातीचे काम करणे, तागाचे (ज्यूट) काम करणे, पोती (बंग) तयार करणे खाटिक, शिपी, मच्छीमार कोळी, बागकाम करणे (माळी), गायन व नृत्य करणे (गायक व नर्तक), नाभिक, कुंकू, बांगड्या, रंग, मणी, मुया इत्यादी वस्तुंचा किरकोळ व्यवसाय करणे, मेंढ्या पाळणे असा होता/या आहे. अशांचा समावेश यामध्ये होतो. तसेच ज्या अनुसूचित जाती-जमातींनी ख्रिश्चन धर्म स्विकारला आहे ते व ज्यांचे वंशज, धोबी इत्यादींचा समावेश त्यामध्ये होतो.

३. मागासवर्गीय (गट क) वरील प्रमाणे आत्यंतिक/टोकाचे मागासलेले वर्ग व अधिक मागासलेले वर्ग शोधताना त्याचवेळी तुलनात्मकरित्या प्रगत झालेले व पुढारलेले सूचित मागासवर्गीय गटातीलच मागासवर्गीय ओळखून काढणे ही कामाची पुढची पायरी आहे. त्यामध्ये भू-धारक व शेती पिकवणाऱ्या जाती/जमाती, शेतकरी, व्यवसाय व उद्योग करणाऱ्या जाती-जमाती व तुलनात्मकदृष्ट्या पुढारलेल्या व प्रगत जाती/जमाती इ. यांचा समावेश या गटात होतो.

यापूर्वी विमुक्त व भटक्या जातींचा विकास करण्यासाठी २००६ मध्ये बालकृष्ण रेणके आयोगाची स्थापना केली होती. या आयोगाने आपला अहवाल भारत सरकारकडे २००८ मध्ये सोपविला. त्यामध्ये विमुक्त व भटक्या जमातीसाठी १०% आरक्षण देण्याची शिफारस भारत सरकारला केली होती. परंतु सरकारकडे या समाजाच्या लोकसंख्येची माहिती नसल्यामुळे या शिफारशीची अंमलबजावणी होऊ शकली नाही. मात्र सरकारने २०११ साली सर्वच जातीतील व्यक्तींची संख्या, व त्यांचे आर्थिक, सामाजिक सर्वेक्षण केले व त्याचे आकडे सरकारकडे उपलब्ध आहेत. २०१५ मध्ये भारत सरकारने दादा इदाते यांच्या अध्यक्षतेखाली परत एक आयोग भटक्या विमुक्तांसाठी नेमला आहे. या आयोगाचे काम चालले आहे व अजून दोन वर्षे चालेल. या आयोगाने अंतरीम अहवाल सादर करावा व जी गोष्ट राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोगाने उपस्थित केलेली

आहे. त्याचे समर्थन केले जावे व देशात २७% ओबीसी आरक्षणाचे विभाजन केले जावे. ज्या सुविधा व सवलती अनुसूचित जाती/जमातींना दिल्या जातील त्याच आत्यंतिक (टोकाच्या) मागासवर्गीयांना दिल्या जाव्यात अशी आमची मागणी आहे.

राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोगाने ओबीसीच्या विभाजनाची जी शिफारस केली आहे व त्याची घर्चा चालली आहे. ती अत्यंत स्तुत्य आहे. त्यामुळे सामाजिक न्यायाच्या तत्वांचे पालन होईल. असे झाले तर आरक्षणाबाबत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर व शाहू महाराज यांनी जे धोरण आखले होते व जो विचार केला होता तेच धोरण व तोच विचार राष्ट्रीय मागासवर्गीय आयोगाने केला आहे. असे आमचे मत आहे. या विषयावर ओबीसीमधील प्रगत जातीच्या नेत्यांनी राजकरण करू नये. ओबीसीमध्ये जे दबले गेलेले लोक आहेत त्यांना कपूरी ठाकूर सूत्र व वसंतराव नाईक सूत्र केवळ बिहारमध्ये व महाराष्ट्रात लावणे पुरेसे नाही, तर हे सूत्र पूर्ण देशभर लावले पाहिजे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी आरक्षणाबाबत एक गोष्ट सांगितली होती. एका टोपलीमध्ये एक दुबळ्या व एका सशक्त घोड्याला चणे खायला घातले तर सगळे चणे सशक्त घोडा एकटाच खाईल व दुबळ्या घोड्याला काहीच मिळणार नाही. हीच गोष्ट आज ओबीसीच्या २७% आरक्षणाबाबत होत आहे.

मी खासदार असताना २००४ साली देशभर फिरून या दबलेल्या लोकांना संघटीत करून हीच विभाजनाची मागणी करीत होतो. २००८ मध्ये खासदार होतो. तेव्हा एक खाजगी विधेयक संसदेत सादर केले होते. त्याचा आशय असा होता की, केंद्र सरकार तसेच राज्य सरकार दोन्ही पातळींवर ओबीसी आरक्षणाचे विभाजन झाले पाहिजे. तसे झाले तर तो खरोखरच या दशकातील सामाजिक न्यायाचा सर्वात मोठा मुद्दा ठरेल, कारण देशातील अध्यापिका जास्त लोकसंख्येची निगडित ह्या मुद्दा आहे. भटके-विमुक्त, धनगर, गुजर, कोळी, महादेव कोळी या सारख्या अतिमागास समाजाचा प्रश्न सोडविण्याचा एकमेव उपाय आहे.

-हरिभाऊ राठोड

माजी खासदार व महाराष्ट्र राज्य विधानपरिषदेचे सदस्य मो. ९९२०७१६९९९